

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: keddén, csütörtökön és szombaton este
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohányboltokban.

A gazdák napja.

A Fejérmegyei Gazdasági Egyesület mint gazdáink érdekeinek letéteményese, törekvéseinek gondozója egy évi munkásságát zárta le a folyó hó 19-én tartott közgyűléssel. A közgyűlés nemcsak az egyesület hivatalos ügykörével foglalkozott élenként és behatóan, hanem érdekes bepillantást engedett vármegyénk gazdáinak gazdasági és szociális eszmekörébe, a szociális haladás egyes jelenségeire adott álláspontjába is. Ehhez képest érdeméhez és horderejéhez mértén bővebben kívánunk véle foglalkozni. Végre is olyan kérdéseket vetett fel s utalt elbírálás alá, amely kérdések a jövő gazdasági és szociális összeközöiseire gyűjtik a tápanyagot.

A közgyűlés anyagának áttekintése után nyilvánvaló, hogy a viták, az annyira kiélezett állásfoglalások, a szociális haladás mind inkább szembetűnő jelenségeinek elbírálása — de nem elintézése — körül forogtak. A humanus s föltétlenül célra vezető álláspontot az ideális lelki és törekvésű Koller Pál, a nagytevékenységű s széles látókörű Kenessey Gyula s a humanus gondolkodású Schlesinger Sándor képviselték. A szőnyegen levő levő kérdések, a cseledek költözködési idejének tárgyalásakor szociális érzésüknek, tenkölt gondolkodásuknak félreismerhetetlen tanujelét adták.

Velük szemben igazán kirívó volt és mondhatjuk kirívóan — érvényesült a másik fél csökönyseni maradi magatartása, amellyel a nagy szociális alakulások igényeinek meglátása nélkül önös szempontoktól vezéreltetve ellentmond a jognak, igazságnak, emberiségnek, — a haladásnak. Nagy igazsággal mondotta Koller Pál és Kenessey Gyula, hogy a vezető társadalom jó akaratú, jó szive forduljon a gyengék oltalmára és felsegítésére, mert ha azok öntudatra ébrednek, úgy fogják rákényszeríteni a társadalmat arra, hogy ő rájuk is gondoljon.

Az érelyesen és lélkiesen védelmezett állásfoglalásuk elbukott, de mi, akik ismerjük a kiéptetés alatt álló szociális szervezkedés erejét és intencióit, állíthatjuk, hogy az ő álláspontjuk meg fogja érni diadalát.

A közgyűlés foglalkozott még a telepítési törvényjavaslatnak a gazdák szempontjából kifogás alá eső szakaszaival, valamint a gazdasági érdekeket lenyűgöző kereskedelmi kartellel s megszüntetésére nagyobb akciót indított. Ezeknek a kérdéseknek Pajzs Gyula dr. volt a szószólójuk, aki a legjobb megoldásukra irányt és módot jelölt.

Igazán kár, hogy az ő nagy tudását, a vármegye sok irányú tevékenységében sokszor megbecsült jártasságát — talán

mászkörü elfoglaltságára való tekintettel — nélkülöznie kell vármegyénknek.

Figyelemreméltó még a F. G. E. mult évi munkásságában, hogy felkarolta a háziipart s a hasznos gazdasági ismeretek elsajátítására népies tanfolyamokat tartott a megye több községében. Ez a tevékenység a nép szociális jólétének emelésében fog gyümölcsözni.

A közgyűlés lefolyásáról, amely hűen bemutatja az egyesület mult évi munkásságát a megelőzőleg tartott ig. választmányi üléssel együtt a következőkben adunk referátát.

A közgyűlést és az azt megelőző választmányi ülést, melyen szokatlan nagy számmal jelentek meg az egyesület tagjai, Eszterházy László gróf, egyesületi elnök vezette. Előadó Ármos Jenő egyesületi titkár volt.

A választmányi ülés foglalkozott a kataszteri jövedelmekről adott kimutatással. Pajzs Gyula dr. tárgyalta kimerítően a kérdést. Nálunk kisebb jövedelemmel bíró földek aránylag nagyobb megadóztatással járnak, mint a más vármegyék termékenyebb, nagyobb tőkével dolgozó földjei. Azt az indítványt terjesztette elő, hogy a Gazdasági Egyesület vegye hathatósan kezébe a dolgot, gyűjtösn adatokat a szomszédos vármegyék földjeinek jövedelméhez mérten, osztályozza a földeket és mutassa ki azok tiszta jövedelmét, hogy ez adatokra támaszkodva a vármegye gazdasági sikeresen foganatosítsa felszámolási s a földre nehezedő nagy adóterhek ellen. Az

Szerelmem...

Könnyű azt szeretni,
Kinek az arcája:
Nyíló kikeletnek
Pünkösdi rózsája;
Kinek a szeméből,
Mig enyeleg véled,
Babonázó fényvel
Kacsint rád az élet.

Könnyű azt szeretni,
Könnyű azt csókolni,
Boldog ölelésben,
Vele egygyé forrni;
De a csalfa lángot
Mit a hó vér velett,
Igaz szerelmennek
Még nem nevezheted.

Ott tñni ágyánd!
Látni hervadását,
Fonnyadó arcának
Virága hullását;

Nézi, hogy szemének,
Lankadó világa
Miként alkonyodik,
Mind mélyebb homályba.

És ekkor érezni,
Hogy, a ki ott szenved
A szenvednek most még,
Százszor kedvesebb lett,
Százszor jobban félted,
Jobban lobogsz érte,
Mint mikor legelső
Csókjait cserélté.

Ekkor hajolni rá
Buzgató mosollyal,
Vigasztalni édes,
Lágy, suhogó szóval,
Átölelni forró
Szerelmennel teli,
Mint, a hogy a repény
A romot öleli...

Aztán, mikor szíved
Már tovább nem állja,

Elrejtőzni titkon
Valami magányba,
S mintha büszke férfi,
Soh se lettél volna,
Kisírní ott magad
Gyöngé asszony módra.

Esengő jafszóval,
Zokogni az égre,
Az eget Urától
Egyre csak azt kérve,
Hogy, ha kedvesednek
Immár nem irgalmaz,
Legalább magad is
Kedveseddel halhass.

Ez csak a szerelmem,
Az igazi, csak ez.
Haragság minden más,
Mit nyelv annak nevez!
Mig ezt nem érezted
Bármennyit lángoltál,
Sohase mondd addig,
Hogy szerelmes voltál.

B. E.

SÖVEGJÁRTÓ JÁNOS
VASZON, ASZTALNEMŰ ÉS ÁGYNEMŰEK ÁRUHÁZA, SZÉKESFEHÉRVAR,
— BARÁTOK ÉPÜLETE, AZELŐTT ÖZV. HANEL ANTALNÉ-FÉLE ÜZLETHELVISÉG. —

Maj lapunk 4 oldal.

00000219

egyesület: küldjön ki egy szakértőkből álló bizottságot, amelynek feladata lesz: a pontos és használható adatok összegyűjtése. Grünfeld Jakab hozzászólása után Pajzs Gyula dr. elfogadott indítványához képest járásként 3—3 bizottsági tagot küldött ki a választmány. A székesfehérvári járásban Detrich Zsigmondot, Schlesinger Sándort, Edes Istvánt. Az adonyi járásban Pajzs Gyula dr., Matta Árpádot és Szávits Miklóst. A sárbogárdi járásban Koller Tivadart, Koller Pált és Vancsay Istvánt. A váli járásban Rosenfeld Henriket, Csontos Andort és Barcza Károlyt. A móri járásban Grünfeld Jakabot, Venczel Józsefet és Grünfeld Ignácot.

Szabolcsvármegye Gazdasági Egyesülete ártir az egyesülethez, hogy a telepítési törvényjavaslat káros intézkedései ellen az ország gazdasági egyesületeivel egyértelműleg tegyen felterjesztést a képviselőházhoz. Különösen sérelmes a törvényjavaslat 7-ik pontja, amely megengedi, hogy a földet parcellázó közvetítő valósággal tüzérkedjék a földdel. A pénzintézeteknek, amelyek tüzér üzleti fogásaitat érvényesítik, a javaslat kibúvót enged. Szávits Andor, Zichy Rafael gróf, Kenessey Gyula, Grünfeld Jakab, Koller Pál hozzászólásai után bizottságot küld ki a választmány a javaslat teljes áttanulmányozására és az indítvány megtételére. A bizottság tagjai: Szávits Andor, Kenessey Gyula, Fiáth György és Zichy Rafael gróf. Az egyesület felir a képviselőházhoz és felkéri a megye képviselőit, hogy a javaslat tárgyalásánál fejtsek ki a gazdaközönség álláspontját.

Soponya község 4 vásár engedélyezését kéri. Az egyesület csak 2 vásár engedélyezését javasolja a miniszternek.

Az ig. választmányi ülést követő közgyűlés lefolyása a következő volt:

A számvizsgáló bizottság jelentése szerint az egyesület vagyona: 30552.30 k., ebből alapítvány 13580 k.; gyűjtött tőke 16830 k. 1280.60 koronával több volt a bevétel az előirányzatnál.

A Fejérmegyei Takarékpénztárnak jegyzőkönyvi köszönetet szavazott a közgyűlés az egyesületi helyiség átengedéseért.

Az egyesület 2 közgyűlést, 8 választmányi ülést tartott; ügydarabok száma 604 volt. A tagok száma 400, ebből új 17. 20 népies előadást tartott az egyesület 1300 hallgató előtt. Lovasberényben és Sárosdon pedig kórszónó tanfolyamot nyitott. Amott 19 munkás 175 kosarat, itt 27 munkás 250 kosarat font.

A katonai terményszállításhoz az egyesület közvetítésével nagyobb mértékben vettek részt a vármegye gazdái. Kedvezményes áron kiosztott az egyesület 898 q. rozskorpát, 400 q. takarmányt és 500 q. olajat. Cecén és Csórón tenyész-

állat-, Bodajkon lódíjazást, Székesfehérvárott bika-vásárt rendezett. A népies baromfityénzés emelésére cserélt utján 73 fajbaromfit osztott ki. A takarmányhiány enyhítésére 3454 q. korpát és 559 q. takarmányt osztott ki 30%-os kedvezmény-nyel. 10.000 példányban osztotta szét a földm. miniszter kiadványait. A Hatvani-Deutsch céggel paktumot kötött az egyesület, mely szerint, ha a vármegye gazdái 10.000 hold cukorrépát termelnek, a cég cukorgyárat létesít a megye területén. A répatermelés azonban nem érte el a kívánt mennyiséget.

A titkári jelentéshez hozzászólott Schlesinger Sándor, kifogásolva, hogy az egyesület a cukorgyár alapítására paktumot kötött. Ez eléjét vette annak, hogy a cukorrépatermelésre hajlandó 15—20 gazda felállithatja volna a cukorgyárat. Ehhez elég lett volna 6—7 ezer hold termelés. Az egyesület a felszólalás értelmében fog ezután eljárni.

A közgyűlés legfontosabb pontja a cselédek költözöködsi idejének meghatározása volt. A vármegye Koller Pál fardhatatlan agitációjára 1906-ban szabályrendeletet alkotott, mely szerint az éves cselédek helyváltoztatásának ideje ne a zord január 1. legyen. A vármegye azonban csak azzal a feltétellel hozta a szabályrendeletet, ha a szomszédos vármegyék is hasonlóan értelemben rendezik a cselédköltözöködsét. A szomszédos vármegyék nem mentek bele az akcióba, így a vármegye a közgyűlésének meghallgatása után a kérdés eldöntésére kikérte a Gazdasági Egyesület véleményét.

Koller Pál javaslata ellen nyilvánvaló volt a maradi nagy többség ellenszava, de néhány felszólalás megpróbálta keresztülvinni. Schlesinger Sándor ápr. 1-ével szemben hivatkozva külföldi példákra, nov. 1-ét proponálta. Ilyenkor a cselédhiány nem kísért annyira, de a költöző cselédet is inkább nélkülözheti a gazda néhány napra, mint ápr. 1-én. Ápr. 1-eje azért sem alkalmas, mert a katonabehívások akkora esnek. A régi állapot megváltoztatása azonban föltétlenül humanus, az emberszeretnek követelménye. Koller Pál sok évi munkájának kárba vesztését látna javaslata elejtésében; épen akkor, amikor minden forum szimpátiával fogadta. Ő, aki már látta jan. 1-én költözököds család megfagyott gyermekeit, bármekkora ellenszennel találkozik is, küzdeni fog a cselédnek, a legszegényebb ember sorsának javításáért. A szociális áramlatokat, amelyeket már is érzik a gazdaságok, szociális értékű ténnyekkel tereljük helyes mederbe. Kenessey Gyula a magyar igazságszeretetre és szociális érzésére hivatkozva pártolta az indítványt. A magyar nemzet a 48-as időkben is, megértve az idők szellemét önként adta meg azokat a javakat a

nemzet aiso rétegeinek, melyeket megkövetelt a szociális haladás.

A javaslattal szemben Grünfeld Jakab foglalt állást, a ki a gazda „pusztulását” és a „megszokást” emlegetve sok nemjöt mondott arra is, aki a javaslatot felvetette. Hasonlóképpen ellene volt Fried Manó, Edes István, aki a jan. 1-ét a juhászokra is ki akarta terjeszteni. A hangulatot Grünfeld Jakab kiszólása jellemzte legjobban: a cselédnek ma „palotát” rendel a törvény, „mi pedig tönkremegyünk. Végre hosszas vita után a javaslat sorsa az lett: ellenzi az egyesület a cselédköltözököds idejének megváltoztatását.

A közgyűlés fontos mozzanata volt még a gazdasági érdekeket uraló kereskedelmi kartelek ellen indított mozgalom. Grünfeld Jakab vetette fel az eszmét, aztán Pajzs Gyula dr. hozzászólása szabta meg a mozgalom formáját és intenzitását. A baj nagy része ott van, hogy maga az Országos Igénynöke a kartelek bizonyos jutalék fejében. Azért elsősorban arra irányuljon a mozgalom, hogy a gazdasági érdekek faktorait elvonja a kartelek támogatásától, továbbá a gazdasági egyesületek és törvényhatóságunk utján a vármegyék kéressenek fel a mozgalom támogatására. Sürgetni kell minden oldalról parlamentet a karteletörvény megalkotására.

Az indítványt nagy lelkesedéssel fogadta a közgyűlés.

UJDONSAGOK.

— Személyi hír. Brüdermann Rudolf lovag lovassági tábornok, főfelügyelő tegnap városunkba érkezett, hogy a 12. ulánuszrednek szemlélet tartson. Tiszteletére este a Magyar Király-szálloda-ban bankett volt.

— Sorozatos felolvasások. Helybeli két középiskolánk érdemes tanári karának felolvasásai sorozatában az elmúlt vasárnap Exner Győző főreálisk. tanár jelent meg Arany János Buda Haláláról írt kedves tanulmányával. Arany pompás, szindús époszának könnyed, nem fárasztó és mégis mélyreható elemzése, a hozzája fűzött életbölcsekre valló reflexiók, a finom csiszoltság nyelvezet, — amelyet kevésszer hallunk — mindez igazán magas színvonalra emelte a magvas előadást és újra bemutatja Exner tanárnak ismert finomlelkű, nagy intelligenciájú egyéniségét és a kisszámú közönség, — a többiek hol maradtak, nem tudjuk, — talán jobban kellett volna

Emlékezés.

— A Fejérmegyei Napló eredeti tárcája. —

Epen egy héttel ezelőtt történt! A tavaszi napsugár incselkedve tekintett a még fázós világra. Mosolyt fakasztott az ajkakon, boldogságot a szívekben.

De mi volt az egész világnak a boldogsága annak az ifju párnak az öröméhez, a mely az ég áldásainak napsugarát esdette le egy egész élet útjaira. Mi tudjuk, mi érezzük, a kik ismertük őt, a mosolygó arcú bájos menyasszonyt, hogy mit vesztettünk benne s elképzelteljük a szerencsésjét annak, a ki megnyerte tőltünk, hogy egy egész életen át a magáénak vallhassa.

Lovasberényben a legkisebb parasztyerek is ismerte a szép grófkisasszonyt, a ki olyan szép volt mint a miylenről a fonóban az öreg anyóknak szoktak mesélni, mikor az ifju nemzedék kerekre nyílt szemekkel, figyelő ajakkal hallgatja az elbeszélésüket. A kiért hét ország hercege, grófia, nemese tőri magát, hogy csak egy mosolyát is elnyerhesse. Aztán olyan jó volt, a miylenről csak Tünderországban lehetett hallani, mint a csorgatott méz, mint a vajjas kenyér. Ő Istenem! Milyen büszke is volt rá az egész falu népe: Ez a mi grófkisasszonyunk!

Hát még a kastély népe! A jó édesapja, a kinek olyan szép fehér a haja, mint az ezüst, a jó édesanyja, a ki nevelte s a kik nem tudták másként nevezni, csak így: „a mi egyetlen gyö-

nyörűségünk,” „a mi házuk csillaga,” „a mi szemünk fénye.”

Pedig, hogy egészen igazat mondjunk, be kell vallanunk, hogy az egész Fejérmegye büszke volt ám rája. Emlékezzünk csak vissza. Egy két évvel ezelőtt történt. Valami nagy ünnepély volt itt Fehérvárott a központban, a Szent István Teremben. A jó szívek ünnepe volt. Az ünnepély fénypontja, a közepe, egy élőkép volt. Ott ragyogott-csillogott Fehérvárnak, Fejérmegyének valamennyi szép lánya. Ők maguk aztán királynét választottak maguknak. Két választhattak volna méltóbbat a szép Cziráky grófnőnél, a kire mind valamennyien büszkék, nagyon büszkék voltak. Ott állott az emelvény közepén csillogó tündöklő ruhájában, mint Pannónia, mint a magyar jótékonyág gyöngye. Ő de szép volt! Ki is tudná az ilyet valaha elfelejteni!

A boldogság azonban olyan, hogy akkor nagyobbodik, ha megoszják. A nap akkor lesz áldás, ha minél szélesebb területre s minél magasabbról árasztja a sugarait.

A szép Cziráky grófnőnek ellopta a szívét egy boldog ifju. Hozzá hasonlóan magas származású, a kinek büszke ősei arany betűkkel írták be nevüket országunk történetkönyvébe. Most a fényt, az ősi név ragyogását nővelni akarja a jóvendőre s Isten törvénye szerint boldoggá akarja tenni önmagát s dicsőségessé a nevet, a melyet visel. Ezért vezette oltárhoz egy héttel ezelőtt a szépséges Cziráky grófnő.

Nagy ünnep, csodálatosan szép ünnep volt

az ott fön, a mi büszke fővárosunkban. Az egész ország figyelte, nézte.

Már előtte való este kezdődött. A Csekonics palotában a Kecskeméti utcában olyan fény vetette előre sugarait, a melyet csak a régi magyarok nagyuri hatalma engedhetett meg. Tünderi fényben ragyogott minden, a díszterem, a hol a fényes uri násznép összegyűlekezett. Csillogó márvány, kábitó illatu virágerdő, az arany, az ezüst csak kerete voltak annak a mesés sok-sok drágaságnak, a mely ott szikrázva szórtá szeretszét ragyogását. Persze a központ ott is a mi szemünk fénye, a mi egyetlen gyönyörűségünk a szép menyasszony volt, a ki boldog vőlegénye oldalán mosolyogva fogadta a velük örvendőik szívélyes üdvözlését.

Hát másnap, mikor a nagy menet megindult az öreg, komor egyetemi templomba. Az új Budapest ott hullámzott hatalmas tarka tömegben az utcákon, hogy hízalja a szemeit a régi Magyarország néha néha — mint ilyen ünnepi alkalmakkor szokás — visszatérő szépségében. Mikor a leendő ifju pár a Csekonics grófok díszes fogatán odarobogott, mindenkinek a tekintete csodálkozással tapadt rájuk. — Mekkora-nak kell lenni olt a szívek boldogságának a hol a szépség akkora fényt, veti előre.

Az Isten háza pálmákkal, cyprusokkal volt díszítve s a padok zsufolásig megteltek előkelő, büszke uri néppel, a kiket a kiváncsiság hajtott a sok szépség megcsodálására.

A felvonulás a követésközp történt. Elül

az elbádat publikálni? — nagy szeretettel ünnepele a felolvasót.

— **Kinevezés.** Mészely László vármegyei joggyakorlót tb. szolgabíróvá nevezte ki a főispán.

— **Pályázatok az ipariskola építésére.** Az ipariskola építésére 6 pályázat érkezett, amelyek közül legelőnyösebb Fröschl János helybelt építőmester pályázata, Fröschl János 97,640.20 K., Péntes Imre 104,016.74 K., ifj. Péntes József és Vagner Ede 106,824.69 K., Veil Rezső (Bpest) 99,609.68 K. és Say Ferenc 103,965.84 K. költség hajlandó elvállalni az építkezést.

— **A város pénzügyi bizottsága** tegnap d. e. 10 órakor ülést tartott. Több próbb ügy mellett a városi kézbesítő fizetéselemelési ügye és a Torna Clubnak a pünkösdi versenyére kért segítye nyert elintéztést. Az öt városi kézbesítő 2.20 K. napidíjának 2.60 koronára való emelését kérte. A bizottság a kérelmet a költségkivető bizottság elé utalta, minthogy jelenleg erre nincs fedeztet a városnak. A Torna Club két ezer korona segíty iránti kérelmével szemben arra az álláspontra helyezkedett, hogy ezer korona segíty megadását javasolja a közgyűlésnek.

— **A rétöntöz-társulat közgyűlése.** A székesfehérvári hosszucatornament vízhasználat (rétöntö) társulat alapszabályainak végleges megállapítása céljából a folyó 1909. évi április hó 25-ének délelőtt 10 órakor városház nagytermében közgyűlést tart, melyen tekintet nélkül a megjelent társulati tagok által képviselt szavazatok mennyiségére, határozatot haznak.

— **Közgyűlés a vármegyén.** A törvényhatósági bizottság évi II. rendes közgyűlést május 3-án d. e. 10 órakor tartja. A tárgysorozatból kiemeljük: A nyugdíjazás következtében megüresedett vármegyei aljegyzői állás és az ezzel kapcsolatosan megüresedő egyéb tisztii állásoknak választás utján leendő betöltése. Abaujtonvármegye fölírata a miniszterelnökhöz a kormányzó-pártok egyesítése tárgyában. Bodmér község határozata, a tanköteles gyermekek tandíjának a községi pénztár terhére utalványozása tárgyában. Barsvármegye feirata a vallás és közokt. miniszterhez a törvényesen bevett vallásfelekezettek papjai legkisebb jövedelmének évi 2400 koronára kiegészítése iránt. Több község részére az elhagyott gyermekek gondozási költségre segíty utalványozása.

— **A munkásalakások építő bizottsága** vasárnap ülést tartott A bizottság Lakatos Frigyes dr. indítványára eljettette azt a tervet, hogy az u. n. „Peres” földeken építse a munkásházakat. A földek tulajdonosai hihetetlen drágán bocsátanák

rendelkezésre. A „Peres” földekkel szemben levő területre tervezik most a munkásalakásokat. Az építési tervek megérkeztek a miniszteriumból, amelyek szerint egy-egy ház felépítése 4000 koronába fog kerülni.

— **Féltáru vasúti jegy a jegyzőknek.** Kosuth Ferenc kereskedelmi miniszter a jegyzőknek féltáru vasúti jegyet engedélyezett. A miniszternél küldöttségileg tisztelgett, melyben vármegyénk részéről Szabó Gyula csákvári és Balogh Gyula tabajdi jegyzők vettek részt.

— **Ülések.** F. hó 22-én a munkásházak építésének ügyében ülés lesz a megyeházán.

Ezt követően a vármegye mezőgazdasági bizottsága fog ülésezni.

Folyó hó 27-én d. e. 10 órakor a vármegye központi választmánya tartja ülést, amelyen véglegesen letárgyalatni fog a képviselőválasztók névjegyzéke.

— **Laci bácsi meghalt.** Nem közönséges halandó volt, a mit a címe is mutatnak: „Trencsén vármegye örökös főispánja, alispánja, és főszolgabírája,” „Csongrád vármegye hitbizományi ura,” „Monte Christo szigetének örökös grófja,” „spanyol grand és tábornagy,” „valóságos külső titkos tanácsos,” „Kukurella kukurellai nagyherceg,” „a zöld kakadurud lovagja.” Mindezt hitteles okmányokkal megerősítve és bizonyítva, kellő számu pecsétekkel és okmánybélyegekkal ellátva híven őrizte és bárkinek bemutatva a jó Laci bácsi. Igaz, hogy a bélyegeket régi, elhasznált okmánybélyegekké váltak, de az mindegy. Laci bácsi egész komolyan hitte, ha az egész világ mosolygott is fölötte. Ő boldog volt, hiszen az élet s vele együtt a boldogság is csak hangulat, illúzió. Aki elhízi: boldog, aki a valódi boldogság birtokában van is és nem hisz benne: az boldogtalan. Laci bácsi pedig boldog ember volt a szó legalányibb értelmében. Ő egészen komolyan hitte, hogy az a 40 ezer hold elsőrendű termőföld ott a Balatonban az ő jogos tulajdona, a mely felett rendelkezik, a melynek gazdáltsájtjait abban a percben csapja el, mikor neki tetszik és akkor tünteti ki legeslegmagasabb kegyeivel, mikor neki tetszik.

Ezek után bátran kérdezzhetjük, hogy ki ne ismerte volna Fehérvárot a jó öreg Laci bácsit, a tarfejű, szürke, kopott, de azért mindig tiszta jó kis öregembert, a ki mindenkihez jó volt s a kit mindenki szeretett s a kivel mindenki szívesen mókázott, tréfált s megerősítette a rózsás álmaiban. Laci bácsi pedig boldogan intézkedett, osztotta a kegyeit és szívesen elfogadta a jó emberek adományait, akár fűszereket, akár mézárásokat voltak azok.

— Ugyis adósaim vagytok még az ötven

ökör árával, a melyet a mult ősszel vettetek tőlem.

Egyébként Károlyi László volt a becsületes családi neve, jó családból származott, jó ember is volt, a légnye se vették, — csak álomvilágban élt.

A napokban végelgyengülésben elhunyt, lelke elszállt oda; a hol nincs álom, nincs betöltötlen vágyak, hanem csak pihenés, nyugalom mindörökké. Tegnap temették el jóakaróink jóvoltából szép tisztességes temetéssel. Az ismerősei pedig szívesen mondják utána:

— Adjon neki az Ur örök nyugodalmat!

— **A kereskedő tolvaja.** Valószínűleg vásári zsebmetsző látogatott el a vásárt megelőző estén Fried Géza Palota-utcai kereskedésébe, ahonnan ellenőrzetlen pillanatban 2 drb. ötkoronást lopott el.

— **Vásárbeszítés.** Etyek községben az állat és kirakodó vásár 1909. évi május hó 13 ik napján tartatik meg.

— **A vásárhól.** Szerdahelyi János Palota-u. 10. szám alatt lakó mézárasmester adás bevési szándékából megnezte a marhavásárt. Utjának epizodjaul ismetlen vásári tolvaj kilopta kapátja zsebéből bőrtárcáját, a melyben 120 korona pénz volt. A rendőrség csak nyomát üti az eltűnt pénznek.

— **Legénykedés.** A vásár előestéjén három eddig ismeretlen parasztlány a Nádor-utcán belekötött Szabó József közönvédba, akit anynyira összeszurkáltak, hogy a csapátkórzházba kellett szállítani gyógykezelésre.

— **A vásár vendégel.** Valószínűleg a vásár pénzszerezésre alkalmas fordulatát akart kihasználni néhány hozzánk vetődött csavargó, Schmedhoffer János és neje Sümegi és Anercin Ignác és neje pécsváradilakosok, mielőtt azonban sikeres lett volna fáradozásuk, rövidesen rendőri elbírálás alá kerültek. Egy egyszerű csavargást sültt csak rájuk a rendőrség s fejenként 3 napl. elzárásra ítélte őket.

— **A balatonvidéki vasút menetrendje.** Május 1-én életbelépő államvasúti nyári menetrend tervezetét már összeállította az áll. vasutak igazgatósága s megállapította ebben a Balatonvidéki vasút menetrendjét is. Az új vonalat — az eddigi megállapodás szerint — május elsején adják át a forgalomnak. Ezek szerint Adony—Pusztaszabolcs—Börgöndön át Balatonfüred érintésével Budapest, és Tapolca között közvetlen vonatok közlekednek, melyek a Balaton egész zalai mellékét érintik és vasúti összeköttetést adnak a parti fűdőknek. Budapestről közvetlen személyvonat 5 óra 50 perckor reggel indul és délután 1 óra 15 perckor érkezik, gyorsvonat pedig délután 3 óra 50

jött a násznagy: Eszterházy Béla gróf utána a párok következő sorrendben vonultak fel:

Gróf Khuen Károly — Wenkheim Ilona grófnő, gróf Eszterházy Mór — Hunyady Teréz grófnő, Csekonics Pál — Fiáth Illi bárónő, gróf Cziráky György — Hohenlohe Szerafin hercegnő, gróf Keglevich László — Eszterházy Mária grófnő, gróf Cziráky József — Eszterházi Erzsébet grófnő, gróf Andrássy Imre — Eszterházy Vera grófnő, (vőfélék és koszorú lányok) Herceg Eszterházy Antii, ifj. gróf Csekonics Endre, herceg Eszterházy Pál (uszályhordók). Gróf Andrássy Sándor — Eszterházy Miklósné hercegnő, gróf Cziráky Béla — özv. Eszterházy Mihályné grófnő, gróf Eszterházy László — Andrássy Sándorné grófnő, gróf Csekonics Endre — Cziráky Béláné grófnő, herceg Eszterházy Miklós — Csekonics Endréné grófnő, gróf Keglevich Gyula — Eszterházy Lászlóné grófnő, gróf Wolkenstein Oswald — Cziráky Luize grófnő, gróf Festetics Pál — Orozy Terka bárónő, gróf Széhenyi Gyula — Cziráky Jánosné grófnő, gróf Csekonics Sándor — Festetics Pálné grófnő, gróf Bathányi Lajos — Széchenyi Andor Pálné grófnő, gróf Széchenyi Andor Pál — Keglevich Gyuláné grófnő, gróf Pejacsevich Albert — Csekonics Bándorné grófnő, gróf ifj. Wolkenstein Oswald — Cappy Constantin grófnő, gróf Desasse Ferenc — özv. Eszterházy Jánosné grófnő, gróf Desasse János — Chotek Rezsóné grófnő, gróf Cappy Albert — Wenkheim Frigyesné grófnő, gróf Bathányi István — özv. Hunyady Imréné grófnő, Inkey Antal — Fiáth Pálné bárónő, gróf Chotek Rezső — Frankenberg

Frigyesné bárónő, báró Frankenberg Frigyes — Nádasy Ferencné grófnő, gróf Vay Miklós — Szapáry Emi grófnő, báró Fiáth Pál — Taxis Matilda hercegnő, gróf Nádasy Tamás, báró Vécsey László, báró Vécsey Miklós, Mészelyi Pál, gróf Eszterházy Alajos, gróf Andrássy Mihály, báró Vay Imre, őrgrof Pallavicini György, gróf Wenckheim László, ifj. gróf Csáky Ödön, Jankovich Endre.

Mikor a mennyasszony hófehér brokát seiyem ruhájában az oltár elé dalás és szép egyenruhás vőlegénye oldalára állott, mikor a győri püspök lekonyörögte az Úr áldását rájuk, nem volt sziv, a mely nem sóhajtott volna őszintén az Úrhoz, hogy ez a frigy abban a boldogságban maradjon, a melynek fényében ma ragyogott.

A fényes esküvőn elhalmozták az ifju párt szerencsekivánataikkal. Azután lakoma volt a Nemzeti kaszinó termében, a mely hogy méltó volt a megelőzőkhöz — egészen természetes. Felköszöntöben természetesen nem volt hiány. De nem záporosó módjára hullott, a mennyiben csak kettő volt belőlük. Az egyiket Eszterházy Béla gróf, az ünnepély násznagya mondotta. Humor és valóság vegyült szavaiba, mikor a régi romantika világába vezette vissza az ünneplőket, abba az időbe mikor a Vértes és a Bakony erdeiben még a rablóvilág uralkodott. A rablólovag a Bakony sűrűjéből rabolni jött a Vértes várához s magával vitte a legféltettebb kincsét, a melyre mindenki büszke volt.

Változással ugyan, de mégis sok hasonló

tossággal a régi történet újult meg most is. A romantikus történet hőse, a ki a Bakony Bérce között uralkodik, szerelmes szívével eljött a Vértes koszorúta kastélyba és elvitte annak legféltettebb kincsét, az egész vidék gyönyörűségét a szépséges grófkisasszonyt. Most viszi zsákmányát messze földre, hogy vissza se adja többé azoknak, a kik pedig boldogan zárták őt szívébe, Cziráky Antal gróf val. belső titkos tanácsos adta meg a viszhangot a kedves felköszöntőre. Ő is megraboltának érzi magát, mert valóban azt a kincset viszi el tőle a Bakony loyagja, a ki az ő szívének a legeslegdrágább kincse volt, szeme fénye, édes gyönyörűsége. Elvitte, mert — bár fájó szívet, de szívesen adták neki s abban a reményben ringatják magukat, hogy ott a Bakonyban ép oly drága kincs lesz az ifju asszony, a milyennek it szerettek őt s oly büszkének lesznek rá ott, a milyen ragaszkodás vette körül őt az édes szülői hajlékban.

Aztán elhalmozták az ifju párt az őszinte szívek legőszintébb szerencse kívánataival s a szemekben bucsukönnnyekkel elbocsátották egy idegen világba.

Az ifju pár először Bécsbe utazott, onnan Münchenbe onnan Schweizba mennek, a honnan hazatérnek Rödere az ifju asszony jövendő birodalmába, a mely már várva várja az ifju asszonyt, hogy pótolja neki azt, a mit it elhagyott. Mit fűzhetnénk a sok jó kívánathoz mi, a kik szintén tiszteljük közé tartozunk? Azt, hogy a jó Isten mindig velük legyen és mint eddig, ezután se hagyja el őket soha.

==/

perckor indul és este 9 óra 35 perckor érkezik Tapolcára. Vissza reggel 4 óra 35 perckor indul és Budapestre 9 óra 55 perckor érkezik a gyorsvonat, délután 2 óra 55 perckor indul és 11 óra 10 p. érkezik a személyvonat Budapestre. Junius 15 től szeptember 15-ig még egy gyorsvonat közlekedik mindkét irányban, mely Budapestről k. p. reggel 8 óra 26 perckor indul és Tapolcára 1 óra 40 perckor érkezik. A gyorsvonatokon III. osztály is lesz.

— Szerencsétlen lövés. Sulyos kimeneteli szerencsétlenség történt a vásártéri vasárnap este. Töke Andrásné (Füred-sor 10.) a férjével a Zichy-liget mellett pecsenye sütő sátrukat rakták kocsiira, midőn egy lövés dörrent el. A golyó Töke Andrásné jobb lábát találta és súlyosan megsebesítette. A megsebesült asszonyt kórházba szállították, az ismeretlen lövöldöző kézfehértesére pedig a nyomozást megindította a rendőrség.

— Vásári esemény. Folyó hó 18-án délelőtt 11 óra tájban ismeretlen tettesek a vásártéri Antal féle vendéglő előtt Perján István gesztii lakos földmives zsebéből kilopták körülbelül 62 koronát tartalmazó pénztárcáját. A lopásra egy iparos kinézésű férfi figyelmeztette, akinek majd egy odaérkező rendőr segítségével a tettesek közül két egyént elfogtak s az egyiknek kezében a pénztárcát nyitott állapotban 21 kor. 57 fillér tartalommal meg is találták. Az ekkor már hiányzó pénzt bizonyára egy harmadik társuknak adták át, aki elmenekült véle. A két zsebmetsző a rendőrségre került, ahol az egyik először hamisnéven: Hervoll András néven szerepet, de midőn megvizsgálták s jobb karján tetoválást találtak, beismerle hogy Szintai Jenő Béla a neve, szásvai (Abaujm.) születésű és illetőségű 29 éves nős, légszesszerű. A tárcáról, amelyet kezéből vettek el, azt állítja, hogy ő azt a földön találta a földmives ember a zsebéből zsebkendőjével együtt kihuzhatta s így került a földre. Társát Grosz Jakabnak hívják, ki már különböző lopások miatt 4 ízben állott ki büntetés s a helybeli rendőrségen is többször megfordult. Erzsébetfalván lakik s mint loalkusz jött le a vásárra. Grosz Szintai Jenőről semmit sem akar tudni, azt állítja, hogy nem is ismeri s a lopásban sincs semmi része, ő csak véletlenül került a tömegbe. A rendőrség mindkettőt letartóztatta.

Elegáns Princesz és Sport gyermek kocsik és gyermek ágyak nagyválasztékban állandóan raktáron Markus Simon Fia cégnél Jokai-utca 16.

— **Állatbetegségek.** Velencén és a Sárszent-ágotához tartozó Belmajor-pusztán fellépet a sertésvész.

— **Járvány.** Seregélyes községben fellépet a kanyaró. Az alispán intézkedett az iskolák bezárásáról.

— **Ha a zsebmetsző családik.** Piláti Ferenc notórius tolvaj vásár alkalmával lerándult városunkba, ahol vásárok alkalmával bizony jó kilátás szokott lenni a zsebmetsző szerencsés forgódásaira. Piláti Ferenc uram is erszényre utazott de amint a következmények mutatják nem nagy szerencsével. Épen az állomáson sürgőt, forgott s hatott hozzá a bűnös manipulációhoz, amidőn Simon Sándor főkapitány, aki a rend és közbiztonság éber őrzésére épen kün volt az állomáson, fölön fogta. Piláti Ferenc Antal József várpalotai földmives zsebében kereste a jó szerencsét, de bizony tömött erszény helyett két marhalevélben akadt meg a keze. A bűnös manipuláció szándéka azonban nyilvánvalóvá vált; ezen a címen került aztán Simon Sándor erélyes kezei közé. A kapitány kikutatta zsebeit, de csak egy Budapestre szóló jegy leledzett benne. A rendőri fogás tehát Piláti meszemenő terveinek is elejét vette. Személyének pontos megállapítására vonatkozó rendőri eljárás kimutatta, hogy valódi neve Kommer János, aki már különböző lopásért 5-ször állott ki büntetés. A notórius tolvaj most a városház börtönében várja sorsának jobbrafordulását.

Egy özvegy asszony gazdaasszonyi állást keres magányos keresztény öreg urnál esetleg plebániában, helyben vagy vidéken. Cim a kiadóhivatalban.

Hirdetmény.

A székesfehérvári *isz. vallasköztség* templom és iskolaépületének alapos tatarozását és a templomtető elkészítését hatarozta el.

E munkák kivitelének biztosítása céljából a f. évi május hó 2 napjának délután 3 órájára a hitközség tanácstermben tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy az említett munkálatok végrehajtásának elvállalásra vonatkozó zárt ajánlatokat a *kitűzött nap délelőtt 10 órájáig* a hitközség titkára hivatalába annyival inkább beadni sziveskedjenek, mivel a későbbben érkezettek figyelembe vételni nem fognak.

Az ajánlathoz a megállapított költségösszeg 5%-ának megfelelő bánatpénzben, vagy a megfelelő összegről szóló valamely helybeli pénztintézet betéti könyvében csatolandó.

A szóban levő munkálatokra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a hitközség titkári hivatalában a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők. Ugyanott ajánlati költségvetés példányonként 5 koronáért megszerezhető.

A beérkező ajánlatok a kitűzött helyen és időben nyilvánosan fognak felbontatni, de megjegyeztetik, hogy a hitközség az ajánlatok fölötti döntés tekintetében a szabad elhatározás jogát fenntartja magának. Kelt Székesfehérvárott, 1909. ápril 18.

Fodor Mór,
titkár.

Grünfeld Jakob,
elnök.

Piaci árak:

Buza	27-20	27-—
Rozs	18-60	18-40
Árpa	17-—	16-60
Zab	19-—	18-80
Tengeri	16-60	

Anyakönyvi statisztika.

1909. április hó 10-től 1909. április hó 16-ig.

Születés. Született: 8 törvényes fiu, 8 leány, 2 törvénytelen fiu, 1 leány, halvszületeti törvényes fiu 0, leány 0, törvénytelen fiu 0, leány 0. Összesen 19.

Halálozás. Elhalt: 7 éven aluli 2 törvényes fiu, 0 leány, 7 éven felüli 5 férfi, 6 nő. Összesen 13. Eszerint a születés a halálozást 6-al mulja felül.

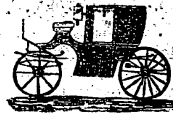
Meghaltak:

Molnár József r. k. dv. lakatos, 41 éves, Salétrom-u. 11. — Töké György r. k. asztalossegéd, 20 éves, Felsőkirálysor 32. — Ládás György r. k. földmivesnapasz, 64 éves, Rác-u. 23. — Steszlan Gyuláné, Bolf rozália r. k. 41 éves, Kégl Grögy-u. 20. — Mérei József r. k. 9 hónapos, Könyök-u. 16. — László Ignác r. k. dv. kocsiakapsoló, 21 éves, Denköhegy. — Özv. Simon Jánosné, Bódis Julianna r. k. 85 éves, dv. Munkástelep. — Lovászi Nagy György r. k. kisbirtokos, 71 éves, Szárca-u. 10. — Kocsikos Mária ref. 8 éves, Malom-u. 85. — Özv. Paulinyi Jánosné, Hrobony Terezia ág. h. cv. 86 éves, Széchenyi-u. 12. — Csurgai Horváth Ferencné, Arany Mária r. k. 22 éves, Rác-dűlő. — Pintér József r. k. 6 éves, Széchenyi-u. 40. — Özv. Szurok Ferencné, Somogyi Julianna ref. 77 éves, Szat. György kórház

Kihirdetések.

Sylvester Dezső, méneskeri őrmester és Hauptfogel Ilona, Székesfehérvár, József-u. 25. — Maron István, realtanár Sütő-u. 5. és Rákos Erzsébet, okl. tanítónő József-u. 19. — Vohl Lajos, könyvelő Basa-u. 1. és Grosz Ilona, Basa-u. 4. — Csik István, városi mérnök, Budai-ut 20. — és Vida Irén, Széchenyi-u. 24. — Szőke János, önálló csizmadia, Nádas-ladány és Szőke Julianna, Horog-u. 2. — Bajcsi Ferenc, kovácssegéd, Budapest és Fekete Anna, Berényi-u. 6.

Ujabb rendszerű kocsik!

HIRTLING PÁL

KOCSIGYÁRTÓ

Üzlet: Székesfehérvár Raktár: Simor-utca 35. Tolnai-utca 16.

Raktáron tartok minden fajtájú kész ruganyos kocsit, kész korbákat, kerekeket és a hozzá tartozó tárgyakat.

A n. é. közönség b. figyelmébe ajánlom kocsifényező és nyerges műhelyemet.

A kocsigyártáshoz tartozó összes javításokat jutányosan s gyorsan eszközölöm.

Műtrágya!!!

a legjobb és a legjutányosabb áron kapható a

helybeli keresztény fogyasztási szövetkezet

fő- és fióküzletében.

Főüzlet: Szögyény-utca 1.
Fióküzlet: Zámoly-utca 33

ZILZER MANÓ

férfi-, fiu- és gyermekruha raktára Székesfehérvár, Szögyény-Marich-utca.

Állandóan nagy raktáron mindenféle férfi-, fiu- és gyermekruhák

ugyszintén

papi öltönyök,
Ferenc József-kabát,
köpenyek (havelok)
börkabátok, utazó bundák,
raglán-felöltők, kabátok.